

AZ ÁG. H. EV.  
MISSZIÓ-  
EGYESÜLET  
HIVATALOS  
KÖZLÖNYE

# MISSZIÓI LAPOK

Megjel. havonta.  
Előfizetési ára:  
1 évre 1 pengő.  
Postatakarékptz  
számla 17.270 sz.

ALAPITOTTA: SCHOLTZ ÖDÖN ESPERES.

Felelős szerkesztő: NÉMETH KÁROLY.

A Missziói Lapok szerkesztősége: Lébény, Moson m.

Felelős kiadó: DRENYOVSKY JÁNOS Kispest, Fő-tér 12., fsz. 2.

## Antiókhia.

Ap. csel. 13, 1—4.

Amikor ezt a két szót halljuk, vagy olvassuk, hogy külmisszió, akkor az ember a misszionáriusok munkájára, életére, a külmissziói munka akadályaira, elért eredményeire, áldásaira gondol leginkább s néha a misszió Urára az Úr Jézusra is. Kíváncsi az ember arra, hogy a különféle országokban, földrészekben a sokféle népek között mit ért el már a missziói munka. És sokszor az ember abba a hibába, vétékbe esik bele, hogy ezt a munkát csak a misszionáriusok munkájának és csak Krisztus ügyének tartja, mintha magának az embernek és egyházközségének semmi vagy legalább is nagyon kicsi köze lenne az egész missziói munkához. Mily szomorú ez, hogy bennünk nem él a nagy, szent missziói felelősség, hogy mi oly könnyen vesszük Urunk misszió parancsát, pedig Ő ezt mindnyájunknak mondta, Ő az Ő nevének, országának terjesztését az élő gyülekezetekre bízta.

Istennek legyen hála, hogy most újabban éled gyülekezeteinkben a missziói felelősség. Ezelőtt bizony kevéssé volt meg gyülekezeteinkben. Csak a Theológián döbbsentem rá, hogy a misszióért minden keresztyén ember és gyülekezet személyesen felelős, hogy ez mindnyájunknak személyes ügyünk. Pedig azelőtt is hallottam, tanultam róla a templomban, iskolában, de sohasem hallottam a személyes felelősségtudat felkeltését.

Mily nagy önzés uralkodik gyülekezeteinkben: sok helyről elfogadnak segílyt, de ha más gyülekezet kér templomépítésre alig adnak néhány fillért. Egy leánygyülekezet kurátoránál szomorúan láttam, hogy sehogyan sem akart a külmisszióra egy offertóriumot és egy pengőt egy építendő templomra küldeni, valósággal harcolni kellett vele s ugyanakkor az egyháza 400 P segílyt élvez évről-évre.

A missziói munkának az alapja az Úr szeretete, küldése, parancsa ezután a missziói munkások hűsége, engedelmessége és a hívó gyülekezet imádsága, felelősségtudata, áldozatkészsége.

Most nézzük ez utolsó tényezőt.

Gondolkoztunk-e már afőlött, hogy miért éppen Anthiókiából indult ki mindháromszor missziói útjaira a legnagyobb misszionárius, Pál apostol? Miért éppen innen? Miért nem Jeruzsálemből, Názáretből, Kapernaumból vagy Damaszkusból, ahol megtért, ahol elhívta őt az Úr Jézus? Vagy miért nem Tarsusból, ahonnan való volt? Ezekre a feleletet Isten Igéje adja meg. Azért onnan indult ki Pál apostol, mert: valának ... az ott levő gyülekezetben némely



proféták és tanítók. 5 férfiú, kik szolgálnak az Úrnak és bűjtölének. A profétálás, tanítás és szolgálat adománya volt meg bennük.

A proféta az Őt küldő Úrra figyel, Őhöz ragaszkodik s megelike lelke az Úr ihletésével. Parancsot, erőt, irányt Tőle fogad el. Engedi, hogy szívét, lelkét és szemét az Úr szentelje meg és vezérelje. Az Úr ihletésével néz az emberiségre, tekint a jövőbe s hirdeti emelkedett lélekkel az igazságot s látja lelkében átfogóan a jövőndő perspektíváját. Mindent az Úr szeme, Igéje által igyekszik nézni.

Az Úrtól vezetett tanítónak a lelke telve van felelősségérzettel a reá bízott emberek, gyermekek iránt. Tudja, hogy felelősséggel tartozik az Úrnak, aki mind fölötte és a reabizottak fölött áll. Ezért az Úrhoz s csak Őhöz ragaszkodik. Tőle vár erőt, megsegítést, szeretetet s igazságot.

E gyülekezetben levő emberek lelki emberek voltak. Az Úrnak szolgáltak. Az ő életükben a fő, a középpont maga az Úr volt, az ő dicsősége s az ő országának terjesztése. Ők megérezték, felfogták, a pogányok, zsidók iránti felelősséget, melyet az Úr adott az ő gyülekezetének. Őket nem kötötte le egyéni és gyülekezeti életük kisebb-nagyobb ügyes-bajos dolgai, bajai s nem bajlódtak ezzel, mint nagy sok gyülekezetben egyházasdit élnek az emberek s teljesen leköti minden figyelmüket a kis ügyükkel való bajlódás, kicsinyeskedés. Egy-egy ünnepély, sőt egyházi „táncestély“ megrendezése, félreértések, sértődések elsimítása, választások, kisebb-nagyobb beszerzés mennyi-mennyi energiát emészt meg. S míg ezekkel bajlódunk, megfeledkezünk legszentebb kötelességeinkről. A sátánnak gondja van rá, hogy ezekről kisebb-nagyobb bajokkal elvonja figyelmünket, erőnket, időnket.

A misszionálásához élő, lelkes, hívő gyülekezet kell. A gyülekezetbe pedig profétai és tanítói lelkek. Antiókhiai gyülekezet abban az időben nem is volt nagy gyülekezet s nem is sokan voltak proféták és tanítók és mégis az Úr hogyan fel tudta használni. Itt érezte meg Pál mindháromszor ezt a gyülekezeti feszítő, mozgató erőt, mely őt az Úr küldésén kívül a misszionálásra vitte. Ő és társai engedelmeskedtek a Szentléleknek.

A Szentlélek ma is keresi az ilyen gyülekezeteket, az új Antiókhákat! Emeljük fel fejünket, szívünket s lássuk meg magasztos missziói hivatásunkat! Engedelmeskedjünk Isten Szentlelkének! Legyen szent meggyőződésünk az Úr parancsa.

Miért nincs jelenleg egyetlen magyar evangélikus misszionárius a külmisszió területén? Erre a kérdésre válaszoljunk egy kérdéssel: vannak-e lelkes, élő gyülekezeteink profétai és tanítói lelkületű férfiakkal? Van néhány többezres, van sok néhány százalékos gyülekezetünk, de hol vannak új Antiókháink, ahol teljesen az Úrnak szolgálnak?

Az antiókhiai gyülekezet engedelmeskedett a Szentléleknek. Miután bűjtöltek és imádkoztak és kezeiket reájok vetették, elbocsáták Barnabást és Saulust. Oh adná az Úr, hogy sok magyar evangélikus gyülekezet hasonlóképpen kibocsátana Barnabásokat és Saulokat a munkára!

*Gerhát Sándor.*



## Helyettünk.

„Bennünket Isten innen messzehív.  
Megyünk az úton engedelmesen.  
Megyünk. Az eke szarván a kezünk.  
Megyünk és nem tekintünk vissza sem.  
Megyünk: előttünk végtelen ugar.  
Viszünk újélet-termő magvakat.  
Verejtékünk a zord ugarra hull.  
Megyünk és hisszük, hogy áldás fakad  
és felvirágozik, amit elvetünk.  
Megyünk, vetünk... Az Úr ezt bízta ránk.  
De jaj a mi szerelmes nemzetünk,  
édes hazánk!

Megyünk és nem tekintünk vissza. De...  
ugar... ugar mögöttünk is marad.  
Jó volna szántani, vetni bele!  
Vetni újélet-termő magvakat.  
Látni a sarjadást. Esdő kezünk  
fölemelni esőért, melegért...  
s ajkunkon hála szent zsoldárival,  
izmos kedvvel aratni, ha megért.  
Az Isten így akarja: elmegyünk.  
Vár más világok bús ugarja ránk.  
De jaj a mi szerelmes nemzetünk,  
édes hazánk!

Indulni kell, vissza se nézni. Ó,  
még egy kérés, nincs több, mi visszatart.  
Aki itthon maradtok, annyian:  
törjétek helyettünk is az ugart!  
Sebekbe, barázdákba szent magot,  
kérünk, mihelyettünk is vessetek  
és mihelyettünk is szorgáljatok

és mihelyettünk is szeressetek.  
Mert mi megéreznénk azt messze is,  
a boldog dalt odáig hallanánk,  
ha Isten termőföldje lenne itt  
édes hazánk“.

„A szívünk feldobog, míg hallgatunk,  
Isten áldottait, küldötteit.  
S ígér a szívünk, ígér a szavunk.  
Bár minden Krisztusnak teremne itt!  
Akarunk ugart törni, vetni, és  
végig megállni verejtékesen,  
eke szarvára tenni a kezünk  
és nem hátrálni meg egy percre sem...  
S köszönjük, hogy ti mentek. Messzire.  
Vészek leskódnak ott, ezer bajok.  
Az a panaszos pogány pusztaság  
felénk sajog.

Ti helyettünk is mentek. Égető,  
reményleperzselő, kemény napon.  
Helyettünk is álljátok a veszélyt  
zord, Krisztus-prédikáló úton.  
Helyettünk vérzik a ti lábatok  
durva göröngyök, sebző tövisek.  
Égi örömhír aranymagvait  
Messze földre helyettünk viszitek.

És mi veletek küldjük a szívünk  
s útítársatokul áldást, imát.  
A nagy, panaszos, pogány pusztaság  
felénk kiált.“

Túrmezei Erzsébet.

## Megrontja-e a keresztyénség a népeket?

(Azariah-Dornakal déliindiai püspök nyílt levele  
az „elnyomott osztályok“ 50 milliót kitevő népéhez.)

Déliindában körülbelül egy millió keresztyén van. Ezek közül 950.000-en bizonyára olyanok, hogy személyükben vagy származásuk folytán az „elnyomott osztályok“-hoz tartoztak, mielőtt keresztyénné lettek. Előttük áll a nagy kérdés: Mit tett a keresztyénség értünk?

1. Szociális téren fölemelt bennünket. A keresztyén missziói munka megnyitotta előttünk az emelkedés lehetőségeit. Felnőttek megtanulták az olvasást. Gyermekünk közösségben élnek, tanulnak és esznek a bármilyen kasztból vallásunkhoz csatlakozottakkal. Műveltségünk és jellemünk révén emelkedtünk más kasztok szemében. Eredeti kasztunk és apáink kasztjának alacsonyága feledésbe merült. Férfiaink közül sokan viselnek hivatalt mint



kerületi főnökök, polgármesterek, városi tanácsosok, vámhivatalnokok, stb., egész Indiában. Lelkészeink és tanítóink legtöbbször saját népünkől származik és minden kasztból való megtértek állnak lelkigondozásunk alatt. Keresztyén lelkészek száza és tanítók ezrei szóródtak szét az egész országban. A brahman kshatriya, vaisiya és sudra kasztokból való megtértek nyerneket oktatást keresztyén iskolákban és lelki szolgálatban részesülnek az „elnyomott osztályok”-ból származó megtértek részéről. Mindez nem ösmeretlen előttek.

2. Asszonyaink világát fölemelte. A keresztyén asszonyok magasabban állnak műveltség dolgában, mint a hindu vallást követők. Angol nevelésben a legmagasabb fokon vannak a hinduk között. Sok orvos és másféle tanult nő van közöttük, felelős állásokat töltenek be. Néhányan kormányszolgálatban állnak. Mindazoknak a megbecsülését élvezik, akik csak ösmerik őket. Gyermekeházasság ösmeretlen közöttünk. A purda-rendszer (elzárkózás a női lakosztályba) nálunk nincs meg. Ez megadja asszonyainknak a lehetőséget a magasabb műveltség megszerzésére és hogy a közelet számára is hasznosak legyenek. Házi életünkről mindenfelé tudják, hogy tiszta és boldog. Az egészet tekintve, asszonyaink és leányaink élvezik az élet teljességét és boldogságát.

3. Eltávolította a gonosz erkölcsöket és szokásokat, régebbi lealacsonyításunk okait.

a) A keresztyén házassági törvény boldog hajlékokkal ajándékozott meg bennünket. Milyen gyakran előfordult, hogy az elnyomott osztályok férfiai elűzték feleségüket és másikat vettek anélkül, hogy az elsőről bármiképpen is gondoskodtak volna. Eppen úgy lehetséges volt, hogy egy férfi több asszonyt vigyen házához. Ennek következménye volt: boldogtalan hajlékok, összetört életek, keserű könnyek, civakodások, sőt nem egyszer gyilkosságok is. Most mindez eltűnt.

b) A keresztyén vallás legyőzte az iszákosság átkát. A dolgozó osztályok szegénységének egyik oka kétségtelenül az, hogy a kereset felét ivással eltékoztatták. Az iszákosságból pörpatvar, lázadás és gyakran törvényszéki tárgyalás lett. A keresztyénség szembefordult vele. Megnevezhetünk egész falvakat, amelyekből az iszákosságot egészen száműzték. Ebből jólét származott. Megnevezhetnénk keresztyéneket, akik régebben mint elnyomott osztály voltak ösmeretesek. Fölhagytak az ivással s így rövid idő múltán vissza tudtak fizetni régi adósságokat. Nem sokkal utóbb ökrös keszerű volt és önálló munkával keresték meg kenyerüket. Takaros házak épültek és az általános életszínvonal emelkedett, miután az emberek keresztyénné lettek.

c) A keresztyénség következménye volt a több tisztaság. A keresztyén vallás megkívánja, hogy naponként menjünk el az áhítatra, mindenekelőtt vasárnap a nyilvános istentiszteletre. Ez a szabályszerű istentisztelet tisztaságot és önbecsülést hozott magával.

d) A keresztyénség fokozta szellemi képességeinket is. A keresztyén vallás közvetíti az összes megtérteknek az isteni dolog ösmeretének bizonyos kincsestárát. Amint áttérésre jelentkezőnk, azonnal megkezdődik a rendszeres oktatás. Egy tanítót és a feleségét küldik el, hogy közöttünk éljenek. Ők vezetnek bennünket a lelki dolgok ösmeretében. Vasárnapi istentiszteletünk vallási oktatást tartalmaz. A tanító rendszerint egész nap iskolát tart gyermekeinknek. Ezen a módon magasabb életszínvonalra vezérlik a férfiakat, asszonyokat és gyermekeket. A naponkénti oktatás révén fölvilágosítást nyerünk a magasabb dolgok felől. Ez elkerülhetetlenül elvezet a lélek világosságára és az általános műveltségben való haladásra. Jézus Krisztus világossága beleragyog szívünkbe és lelkünkbe és megvilágosít bennünket. Ezt meg lehet figyelni India minden falujában.

e) A keresztyénség közösséget és testvériséget hozott nekünk. Tisztelettel bánt velünk és önbecsülést adott nekünk. Nem vetett meg bennünket alacsony származásunk miatt, ellenkezőleg, mint személyiségeket méltatott bennünket, akik Isten és emberek előtt éppolyan értékesek vagyunk, mint a magasabb születésűek. Hitünk szerint az isteni akarat véghezvitele volt, hogy a keresztyén vallások fáradozásainak háromnegyed része az utóbbi két évtized alatt a mi, az elnyomott osztályok javát szolgálta, mert velünk szemben senki sem mutatta a legcsekélyebb érdeklődést sem. Mindez az Úr Jézus éle-



tével és jellemével való összhangban történt. Ő azt mondotta: „Azért jöttem, hogy megkeressem és üdvözítsem az elvesztett.” Mi, testvéreitek és honfitársatok bizonyoságot tehetünk, milyen áldást hozott, amikor Ő megtalált bennünket.

f) A keresztyénség, mint legjobbat, azt a boldogságot és örömet ajánlotta nekünk, hogy Isten megbocsátotta bűneinket és Krisztusban gyermekeivé tett bennünket. A tény, hogy Jézus Krisztus meghalt értünk, meggyűlölteti velünk a bűnt és új életet ad. Érettünk él, képessé tesz bennünket régi, gonosz szokásaink elhagyására és az új életben való növekedésére. Szent írásaink mondják: „Ha valaki Krisztusban vagyon, új teremtet az.”

Mindezt nem valami varázslás által éri el és nem egy nap alatt viszi véghez. Az odaadás éveinek eredménye. Istennek szentelt férfiak és nők ezrei, hinduk és külföldiek türelemmel és szeretettel felénk fordultak, sorsunk megjavításán fáradoztak. Ez az állhatatos oktatás és gondozás eredménye. Ezáltal lett lehetséges, hogy mi magunk megszabadultunk a félelem és tudatlanság láncaitól, új bátorságot, reménységet és erőt nyertünk a harcra. A küzdelem szüntelenül folyik. Nem vagyunk tökéletesek (kétségtelenül sok hibát találtak nálunk), de senki sem tagadhatja, hogy növekedünk és közelebb jutunk a célhoz. Ha a döntés órájában Krisztust választjátok, nem üres szavakat találotk Nála, hanem a gazdag élet lehetőségét. Ő mondja: „Azért jöttem, hogy életök legyen és bővülködjenek.”

Az elnyomott osztályok tagjai egész Indiában sóvárogva kutatnak új vallás után. Ismételjük, hogy a döntést magatoknak kell kimondani. Ebben a levélben tudotokra adtuk, mit jelent a keresztyénség, tapasztalatunk szerint testvéreitek milliói számára. Ugyanezt jelentheti nektek is.

Imádkozunk értetek, hogy történelmeteknek ebben az elhatározó pillanatában az Úr vezessen benneteket.

Németből: **Zarándi Attila.**

## **Szegényebbek leszünk-e a külmisszió által?**

Bizonyára sokan csodálkoznak az ilyen kérdés felett. És mégis nagyon sokan legelőször e felett tanakodnak, amikor a pogányok közötti misszióra terelődik a beszéd. Azt mondják: miért tékozoljunk annyi pénzt a pogányságra, akiket még csak soha nem is láttunk? Nincsen-e nálunk amúgy is elég szegény, akinek nagyobb szükségük van arra a pénzre? A mi gyűlekezeteinknek kell először felébredni az álomból és azután előbb gazdaggá kell lenniök, mielőtt arra gondolhatnánk, hogy külmissziói munkát végezzünk. Egészen más kérdés azután, hogy segítik-e valóban ezek a „tanácsadók” az itthoni szegényeket. Nemde sokszor az utóbbiak segítése is leginkább azoknak a feladata, akik a misszióra is adakoznak?

Az ilyen ellenvetésekben olyan emberi gondolatok látnak napvilágot, amelyek Isten gondolatai és törvényei ellen harcolnak, vagy helyesebben semmi más, mint a sátánnak legfinomabb hazújsága, aki a mi időnkben meg akarja kötözni még a hívő keresztyéneket is. Annál inkább észre kell vennünk ezt, mert hiszen az elszegényedésünktől való félelem csak akkor retent bennünket, amikor Isten országának ügyéről van szó. Ugyebár csak kevesen gondolnak elszegényedésükre akkor, amikor valami egész szükségtelen és hiábavaló dolgot vásárolnak maguknak. Olyankor a kéz minden nagyobb megerőltetés nélkül belenyul a tárcába, de akkor, ha valami valóban szegényen kellene segíteni, vagy a misszióra áldozni, akkor... akkor bizony se a szív, se a kéz nem akar engedelmeskedni. Igen nagy igazságot rejt magában ez a mondat: „az embernek mindig van ideje és vagyona, ha valami kedves neki.” Hogyha igazán tudnánk Isten első parancsolatját, akkor egészen másként alakulna a döntésünk.

De vajon mikor mondta Isten, hogy nekünk először ilyen és olyan gazdagnak kell lennünk és csak azután kell missziói munkát végeznünk? Jézus a szegény tanítványoknak mondta: „Menjete el széles e világra...” és közülük senkiről sem halljuk, hogy azon tanakodott volna, vannak-e ehez anyagi feltételei.



Isten ügye mindig hitet követel. Ugyanígy a missziói munkát végző keresztyéneknek is hinniök kell, hogy az a pénz, amiről ő Isten országa ügye javára lemond, az olyan vagyon, amelyet Isten bízott rá. A keresztyén ember hiszi, hogy az ő adományát százszázalékos áldással adja vissza Isten. Mindezekelőtt pedig megbizonyítja azt, hogy hisz az élő Istenben, aki közülünk mindegyikünknek adta az ő királyi parancsát. „Ha hiszel, meglátod Isten dicsőségét!” (Ján. 11:40.) Ismerek szegény embereket, akik Isten országa munkája javára évtizedeken keresztül hihetetlenül nagy összegeket tudtak hűségesen odaáldozni. Ők a gazdag Isten „kezei” és sugárzó szemmel mondják neked, hogy nekik nem volt soha semmiben fogyatkozásuk.

De talán azt mondod: hogyan végezhet ilyen holt hidegszívű keresztyén, mint én, missziói munkát? Nem lenne-e az csunya képmutatás? Nem hiszem, hogy Istennek csak egyetlen gyermeke is dicsekedhetnék a saját istenségével. Isten gyermekei csak egygel dicsekedhetnek: az ő bűnt megbocsátó Megváltójukkal és az ő végtelen szeretetével. Ennek a megváltónak az akarata az, hogy éppen minékünk, bűnök által megsebesített és orvoslásra szoruló szegény embereknek, éppen minékünk kell azokat a halál árnyékában járó embereket az élet vizére elvezetni.

Biztos, hogy minél inkább merünk bízni a nagy Istenben, annál csodálatosabb áldásokat tapasztalhatunk meg mind a magunk, mind a gyülekezet életében.

„Mert micsoda vagyok én és micsoda az én népem, hogy erőnk lehetne a szabad akarat szerint való ajándék adására, mint tettük? Mert tőled van minden amiket a te kezedből vettünk, azokat adtuk most neked.” (I. Krón. 29:14.)

Vapaavuori Tuure.

## Titkári jelentés

### a Misszióegyesület működéséről 1936. októberétől 1937. októberéig.

(Folytatás.)

Tervek — határozatok.

Kunos Jenő felavatott lelkész misszióba való beállása konkrét feladatokat jelent a számunkra. Első feladatunk, hogy elismerje a Magyarhoni Misszióegyesület saját misszionáriusának, kit az anyagiakon felül inkább erkölcsiekben támogat. Első lépésünk tehát, hogy a M. E. közgyűlésünk kimondja határozatban, hogy Kunos Jenő felavatott lelkészt, jelentkezett misszionáriust a misszióegyesület misszionáriusának tekinti, erkölcsileg teljes mértékben, anyagiakban a lehetőséghez és tehetségükhöz mérten támogatni fogják. Ez azonban a munka könnyebb és egyszerűbb része. Emellé kell járuljon egy magyar „missziói gyülekezetnek” imádkozása és áldozatkészsége. Az előbbi a fontosabb. Minden misszionárius mögött gyülekezetnek kell állni. És ha mi Kunos Jenőt, az első magyar ev. lelkészt magunkénak ismerjük el, akkor ömögötte is lankadatlan imádkozó tábornak kell állni. Ennek a munkának a megszervezése áll előttünk az elkövetkező munkaévben. Seregszemlét kell tartanunk és táborunkat ki kell javítgatni, a réseket betömni és a misszióért égők seregszámát felemelni. A misszió ügyét — a megadott zsinati törvények alapján — egyházunk homlokterébe kell állítani és mindenki előtt vonzóvá kell tenni. Ezért szükségesek az iratterjesztési és a gyermekszövetségi munkánál említett tervek megvalósítása, mert különben a munka gyökértelessé és lélektelessé válik.

A gyülekezetek látogatását idén is tovább kell folytatnunk sőt meg kell keresnünk minden egyházmegyét, hogy ott missziói előadó legyen, ki a missziói munkát előbbre viszi és arra gondot visel.

Mielőtt Kunos Jenő kimenne tavasszal Kinába, haza jön. Haza jön elbűcsuzni szüleitől és a magyar gyülekezetektől. Valószínűleg a januári hónapot tölti Magyarországon. Ugyanakkor vele jönne Vapaavuori Tuure finn misszionárius is, aki hat és fél esztendőt töltött Afrikában. Együtt több gyülekezetet látogatnak meg melyek előkészülete a legsürgősebb munkák közé tartozik. Örömmel gondolunk erre a körútra, mert ez az első alkalom, mikor finn misszionárius járja a magyar falvakat és jövődő magyar misszionáriusal együtt hirdetik Isten igéjét.



Magyarhoni misszióegyesületünk életében ezzel az esztendővel forduló ponthoz jutunk. Régi imádságok öltenek testet. Hosszú készülődések induló pontja érkezik el. Sok-sok áldozatos szeretet megnyeri értelmét. Látható formában, testünkől vérünkől való magyar vérünk indul el régi-régi parancs-törlesztésre, kit imádkozó szeretettel kísérünk minden lépésben hozzánk és tőlünk el idegenbe.

Tőlünk függ, hogy hűségesek leszünk-e. Tudunk missziókról, melyek csendesen megszűntek és elsorvadtak, mert kihalt *otthon* a missziói lélek. Tudunk szalmaláng kezdetekről, nagyot akarásokról és csúfos kudarcokról. De aki a kicsinyen hű... az sokra bizatik azután. Azért amikor a misszió oltárán magasan ég a hálaadás tüze, kérjük a misszió Urát, hogy égesen ki szívünkől minden emberi akarást, kishitűséget és hűtlenséget és adjon Szent-lelket, hogy a kicsinyben megállhassunk és minden időben „megadhassuk a fenségesnek tett fogadásainkat.“

Danhauser László  
titkár.

## Tíz jellemző vonás.

Az amerikai Yale egyetem tanára, Latourette, a Nemzetközi Missziói Közlöny legutóbbi számában tanulságosan rajzolta meg a modern protestáns misszió tíz jellemző vonását. Ezt a tíz pontot rövid összefoglalásban itt adjuk.

1. A modern misszió, a korábbi századok missziójához hasonlítva, sokkal nagyobb földrajzi területen dolgozik és sokkal több fajta kultúrával és vallással érintkezik.

2. A modern korban a keresztyénségnek igen sokféle válfaját terjesztik, mert nagyon sok különböző felekezet vesz részt a hit terjesztésében.

3. A protestantizmus felekezetekre szaggatottsága ellenére is igen nagy mérvű a protestáns missziói erők együttműködése.

4. A misszió majdnem teljesen elszakadt azoknak az országoknak a politikai szervezetétől, amelyekből származik; eltérően a korábbi századokban szokásos gyakorlattól.

5. A misszionáriusok még sohasem tiltakoztak olyan élen az ellen, hogy honfitársaik kizsákmányolják azokat a népeket, amelyek közt a misszionáriusok élnek.

6. A misszió pénzügyi alapja ma sokkal szélesebb, mert igen sok keresztyén támogatja adományaival; ellentétben a korábbi idők missziójával, amikor az állam, vagy politikai és egyházi nagyok segélyezték.

7. A protestáns misszió egyik legjellegzetesebb vonása a nők nagy szerepe a misszióban. A nők többen vannak a missziói munkamezőn, mint a férfiak. De otthon is a missziót főleg nők segélyezik.

8. Egy másik igen jellemző vonása a modern misszióknak a szociális és karitatív munkák sokfélesége. Iskolák, kórházak, inségakciók, mezőgazdaság fejlesztése és kooperatív egyletek hozzátartoznak a modern misszióhoz.

9. A keresztség kiszolgáltatása általában szigorú feltételekhez van kötve. Ennek a következménye az, hogy a tömeges térítés ritkább, mint a régebbi századokban. A protestáns missziók inkább beérik kevesebb megtérítéssel, mintsem hogy olyan embereket vegyenek fel a keresztyénségbe, akik nincsenek jól előkészülve.

10. Jóllehet nem gyakoriak a tömeges megtérések, de sokszor előfordult, hogy azoknak az országoknak erkölcsi színvonala és életmódja a nép egész tömegeiben emelkedett, amelyekben a protestáns missziók dolgoznak. Ezeknek a változásoknak előidézője közvetve vagy közvetlenül sok esetben a misszió volt.

## Missziói imaóra.

1938. évi jelmondatunk: „Az én Istenem pedig be fogja tölteni minden szükségteket az Ő gazdagsága szerint dicsőségesen a Krisztus Jézusban“ (Fil. 4, 19.)

A Misszióegyesület tagjai és a misszió barátai minden hónap második keddjén, tehát most: március 8.-án, missziói csendes órát tartanak. Vagy csoportokban, vagy ha erre nem nyílik alkalom, magánosan.



Márciusi imaórákon elmélkedjünk a *Bibliáról* s amit a Biblia a világ-nak jelent.

„Gyermekségedtől fogva tudod a szent írásokat.“ 2. Tim. 3, 15.

„És mondának egymásnak: Avagy nem gerjedeztet-é a mi szívünk mi-bennünk, mikor nekünk szóla az úton, és amikor magyarázá nekünk az írá-sokat?“ Luk. 24, 32.

Ha a missziói munkát gyökerénél fogjuk meg, rájövünk, hogy a kereszténység a pogányoknak nem tud mást adni, mint az Isten igéjét a Bibliában és a Bibliával. „Tegyetek tanítványokká minden népeket!“ Azonban végzetes tévedés volna a kereszténység részéről úgy dolgozni a misszióban, ahogyan az orvos kezeli a beteget. Az orvos beadja az orvosságot a betegnek, de maga nem veszi be! A misszionáló egyház képmutató, ha másokhoz elviszi a Bibliát, nyelvükre lefordíttatja a Bibliát, de maga nem olvassa a Bibliát. Névleges keresztényen az is, aki azt véli, hogy a Biblia jó a pogányoknak, de neki magának nincs rá szüksége. Aki a misszióért imádkozik és adakozik, annak Bibliás embernek, Biblia-olvasó, a Bibliával táplálkozó embernek kell lennie. Ma már a Biblia ezer különböző nyelvre van lefordítva. De a legfontosabb számomra mindig az, hogy az én nyelvem is le van fordítva és pedig azért, hogy én olvassam, én épüljek, én erősödjék hitemben, engedelmességben és odaadásomban. A Bibliát Isten legelső sorban nekem szánta. Ha én nem tudom használni, ha én nem találok benne örömet, akkor én bennem nagyobb fogyatkozás van, mint a pogányokban, mert engem gyermekkorom óta tanítottak rá.

Az Isten igéje kétélű kard. Visszafelé is vág. Abba is belevág, aki forgatja. A kereszténységnek éppen olyan éles bírálója, mint a pogányságnak. Élő egyház, élő gyülekezet, élő keresztényen csak az, aki tudja, hogy mit mond Isten; meg van győződve, hogy Jézus komolyan mondja azt, amit mond; s hogy nekünk tennünk kell azt, amit ő parancsol. Haldokló egyházak, gyülekezetek és keresztények azok, akik az Isten igéjét elhanyagolják, vagy csak másoknak ajánlják, vagy nem veszik Isten beszédét halálos komolyan. Ezek nem is érdemelnek mást, mint hogy kimúljanak ebből a világból.

Tényleg szörnyűség, hogy Oroszországból kizárják a Bibliát, nem engedik be. De hány meg hány olyan ember van Magyarországon is, aki kizárja a Bibliát, nem engedi be Isten Igéjét a szívébe, a lelkébe, a gondolkodásába! Hány olyan prédikációt hallgatott ember van, aki szívesen meghallgat egy-egy jeles egyházi szónokot, de a Bibliát nem veszi a kezébe! Az ilyeneknek szép szónoklat kell, de nem kell a Biblia maga, nem kell az Isten igéje.

Azok, akik megtartják a missziói imaórát, ne felejtsék, hogy az imádság a Bibliából táplálkozik. Hogy a Bibliát elhanyagoló embernek az imádkozó képessége és ereje elsorvad. Ha nem táplálod lelkedet Isten igéjével, akkor imádkozásod lassanként gépies szájjártatássá torzul. Vagy pedig odafajul, hogy az Isten akaratát nem ismervén s nem is akarván megismerni, a magunk nyomorult, gyarló akaratát akarjuk ráimádkozni Istenre. Ez azután nem más, mint bálványozás és varázslás.

*Imádság:* Mindenható Isten! Add, hogy úgy olvassuk a Szentírást, hogy a te Szentlelked éljen, munkálkodjék bennünk az Ige által s vezéreljen el minden igazságra. A mi Urunk a Jézus Krisztusért. Ámen.

## H I R E K.

**Lelki-munkaprogramm.** D. Kapi Béla püspök összeállította egyetemes egyházunk lelki-munkaprogrammját az 1938. január-szeptemberi időszak-ra. A munkaprogramm három csoportra oszlik: az egyházközségekben végzendő munka, az Országos Luther-Szövetség vidéki konferenciája s a harmadik csoport, a rádió-istentiszte-

leti prédikációsorozat. Az első csoportban van kilenc előadás a gyülekezet részére és két előadás a gyülekezeti presbiteri konferenciára. A második csoportban három előadás körzeti presbiteri konferenciákra és három előadás vidéki evangélikus nagygyűlésekre. A harmadik csoportban kilenc rádió-istentiszteleti



prédikáció szerepel; a prédikációkat tartják: Szabó József, D. dr. Raffay Sándor, D. Kapi Béla, Magócs Károly, Egyed Aladár, Kemény Lajos, dr. Domján Elek, Szántó Róbert és D. Kovács Sándor. Az egyházközségben tartandó előadás-sorozat nyomtatásban való megjelentetéséről egyetemes egyházunk, a vidéki előadásokról az Országos Luther-Szövetség országos elnöksége gondoskodik.

**A Luther-szobor végrehajtó bizottsága** január 28.-án tartott ülésében különböző határozatokat hozott a szoborra való gyűjtés végrehajtásáról. A szükséges összeg körülbelül negyvenezer pengő. Az adakozók nevének megörökítésére az egyetemes pénztár aranykönyvet fektet fel. Március hónap lesz a gyűjtés hónapja; ennek a hónapnak minden vasárnapján ofertórium is lesz a szobor javára. A tanuló ifjúság körében is lesz minden fokú tanintézetünkben gyűjtés. Felhívja egyúttal a bizottság az egyházi közületeket és intézményeket, hogy pénztáruk terhére megfelelő összeggel járuljanak hozzá a szobor költségeihez.

**Dr. Christananda N. János**, indiai misszionáriust hatvannál több egyházközség hívta meg előadás tartására. Március hónapban körútjának beosztása a következő: Budapest és környéke (Luther Otthon, Csepel, Nagytarcsa, 6.-án Angyalföld, 8.-án Üllői-úti imaház) március 1.—8.; Medgyesegyháza márc. 9., Magyarbányhegyes 10., Nagybányhegyes 11., Csanádalbertyi 12., Ambrózfalva 13., Hódmezővásárhely 14., Csorvás 15., Mezőberény 16., Nyíregyháza (Fébé) 17., Kivárda 18., Sajókaza és Környéke 19.—22., Gödöllő 23., Balassagyarmat 24., Szügy 25., Galgaguta 26., Csóvár 27., Aszód 28., Fót 29. Az érkezés pontos idejét a titkár fogja tudatni. A dunántúli körút csak áprilisban lesz.

**India rohamosan átalakul.** Az utóbbi esztendőekben évenként körülbelül 200.000 ember tért át a kereszténységre, főleg az alacsonyabb kasztokból. A keresztény misszió helyzete sohasem volt olyan kedvező, mint ma. Sajnos, igen kevés a misszionárius. Indiában átlag kilenc misszionárius esik egymillió lélekre. Szind tartományban négy millió ember között két misszionárius van csak. Az egyik körzetben van egy misszionárius, aki

a környékre nem megy, mert saját bevallása szerint szegényenli, hogy anynyi elutasító választ kell adnia, mikor misszionáriusokat kérnek tőle. Az egyetlen megoldás, hogy az indiai keresztények felbuzduljanak és földieket misszionálják.

**Vapaavuori Tuure és Kunos Jenő** február 21.-én indultak vissza Finnországba. Kunos Jenőnek Kínába való kiküldésére legfeljebb az ősz folyamán kerül sor. Kunos Jenő, aki a nyár elején megint hazajön, a szerkesztőhöz intézett soraiban ezt írja: „Missziói körútunkon sok szeretetet tapasztaltunk és tudom, hogy az imádságok sokasága kísér ezután is utamon.”

**A misszió népnevelő munkája.** Nem elég, ha a gyarmati hatalom a bennszülötteknek csak védelmet nyújt. Ha ezzel együtt a népet szellemileg és erkölcsileg nem emelik, rabszolgai érzület lesz urrá, amely félszeggé és mesterkeltté teszi őket. Téves az a felfogás, mintha a misszionáriusok beleártanak magukat a bennszülöttek szokásaiba, európai öltözködést erőltetnének rájuk és európai táplálkozásra szoktatnák. Ellenkezőleg a misszionáriusok iparkodnak az ősi szokásokat életbe tartani, de magától értetődően új lelket öntenek azokba. Ideje volna, hogy elnémuljanak az afféle vádak, hogy a misszió jót akar ugyan, de tévutakon jár s hogy az idegenkedő bennszülöttek ősi műveltségét lerombolja.

**Ifjúsági egyesületi vezetők figyelmébe!** A KIE huszonnegyedik világkonferenciája (India, Mysore, 1937.) felszólította a Nemzeti KIE Szövetségeket, hogy amennyire csak lehet, vegyenek részt az egyházak missziós munkájában, hogy Krisztus az Út, az Igazság és az Élet, minden népeknek hirdettessék. (Lásd Konferenciai Határozatok: „VIII. Isten akarata és osztályrésznünk az egyház missziói munkájában“ az „Ébresztő“ f. évi 6-ik, februári számában.) A missziói munkában való részvételt a KIE világkonferencia azért is ajánlja, hogy így a KIE ápolja a szoros és kölcsönös szolgálatban megnyilvánuló kapcsolatot az egyház és a KIE között. S bizonyos, hogy a KIE akkor tudja belenevelni az ifjúságot az egyházba, hogyha résztvesz az egyház minden munkájában és szolgálatában. Másfelől az is áll, hogy az ifjúság, beleért-



ye a tanuló ifjúságot is, csak abban az esetben ismeri meg az egyház nagyságát és világjelentőségét, hogyha a missziót ismeri és abban dolgozik és imádkozik. Gyülekezetek és egyesületek korlátolt autarkiaja és szűk látóköre, hitbeli lagymatagsága és progresszív tehetetlensége abból származik, hogy a tagok nem ismerik az egyház nagy feladatait és munkáját, még kevésbé iparkodnak természetesen kivenni részüket a felősség vállalásából és a munkából. A keresztyénség elkötelező ereje nélkül a keresztség üres szertartássá válik, amelyet senki sem vesz komolyan: sem az egyház, sem a gyermekkorban megkeresztelt egyén. Lassanként odajutunk, hogy bármely szervezet vagy egyesület többet mer követelni tagjaitól, mint a Krisztus egyháza. Szívleljék meg tehát az ifjúsági egyesületek, a KIE-világkonferenciának a missziói munkát szorgalmazó határozatát!

**A keletafrikai missziói mezőn** missziói egyházszövetség létesült lutheránus alapon. A szövetségben benne vannak a lipcsei, a berlini, a herrnhuti és az Augustana (Amerika) missziók; lazábban csatlakoztak a betleheli és a neukircheni missziók.

**Az 1938-ik évi világmissziói konferenciát** eredetileg Kínában akarták megtartani; de a politikai helyzet miatt ettől a tervtől el kellett állni s jelenleg a konferencia színhelyül Indiában a Madras melletti Tambaram van kijelölve.

**A japán kormány** elrendelte, hogy Koreában minden államsegélyes iskolában sinto oltárt állítsanak fel, amely előtt a tanulóknak meg kell hajolni. A japán kormány ezt a meghajlást hazafias cselekménynek tartja, de sok bennszülött keresztyén felfogása szerint vallásos cselekmény, amely az első parancsolatba ütközik. Erre a nagyobb missziótársulatok elhatározták, hogy iskoláikat fokozatosan bezúntetik. Ezekbe az iskolákba most 25.000 tanuló jár.

**A német evangélikus missziók** szolgálatában 1659 európai misszionárius és 12.551 bennszülött missziói munkás áll. Ezeknek a gondozása alatt 1.349.100 pogány-keresztyén és 66.000 katechuménus van. Iskolák: 4502 elemi iskolában és 147 magasabb fokú iskolában 275.240 tanulót oktat-

nak. Kórházak: 35 kórházban 38 európai és 8 bennszülött orvos dolgozik. A bennszülött fizetett munkások száma körülbelül 4 százalékkal, a pogánykeresztyéneké 3.1 százalékkal, a tanulóké 10 százalékkal növekedett.

**A Brit- és Külföldi Bibliatársulat** kiadta az ezredik bibliafordítást. Az ezredik nyelvű biblia a Belga-Kongó egyik népe számára készült. Különösen fontos a biblia terjedése azokban az országokban, ahol a protestantizmus elenyésző kisebbségben van s ahol a bibliát adáz fanatizmussal üldözik a római katolikus papok. A Brit- és Külföldi Bibliatársulat Dél-Amerikában összesen 535.000 példányban terjesztette a bibliát; Chile-ben és Bolíviában a terjesztett bibliák száma 128.000-re, Braziliában 197.000-re emelkedett.

**Budapesti imaórán, február 8-án** Wallrabenstein Jakob lelkész tartott előadást a Magyar Béthelről. Vetítettképekkel kísért előadásában az ő budakeszi belmissziói munkájáról beszélt, amit a német bielefeldi és hallei epileptikus intézetek hatására kezdett meg és a kis mustármag rövid időn belül szépen fejlődött. Jelenleg 35 szellemileg fogyatékos részesítenek evangéliumi ápolásban. Nyolc évvel ezelőtt egy kis épületben, ma 8 épületben folyik az áldott munka. A segéderőkkel 45 embernek terít asztalt naponként az Úr. Megrendítő ez a testi nyomorúság és még szomorúbb, hogy az országban 10 ezren felül vannak azok, akik nincsenek gyógykezelésben, de megható az az önfeláldozó türelem és szeretet is, amivel ezek a betegek a nap minden percében foglalkoztatva lesznek. Egyházunk ezen a téren is igen nagy missziót végezhet még. Az előadás után Urbán Ernő tábori lelkész tartott írásmagyarzatot János 15, 1—4. verse alapján.

**Március 8-án** az Üllői-úton dr. Nelson Christiananda hindu misszionárius tart előadást.

**Christiananda dr.** előadásainak egy kisebb gyűjteménye: „Isten kérdései. Keresztyénség vagy pogányság?” címen a Misszióegyesület kiadásában március elején megjelenik.

**Kemény próbatétel.** Gossner 1845. július 8-án négy misszionáriust küldött Előindába: Schatz lelkészt, Batsch és Brandt tanítókat és Janke mezőgazdát. Ezek a testvérek 1845.



november 2.-án ütötték föl sátrukat Randsi-ban, a tartomány fővárosában és a tartományi kormány székhelyén (Kalkuttától mintegy 200 kilométerre nyugatra). December 1.-én tették le az első missziói épület alapkövét a Dsota Nagpuri radsa (fejedelem) által nekik ajándékozott értékes telken. Az indiai magas műveltségtől majdnem érintetlen kol nép között kezdtek missziói munkát. A kol-ok másfél milliónyi népe az erdők és hegyek között él, kezdetben elutasítóan viselkedett az evangéliummal szemben. Az Úr öt évig tartó kemény próbára tette a misszionáriusokat; mert az első négy kol csak 1850. július 9.-én keresztelkedett meg.

**Egy biznyságtévő kínai.** Egy hongkongi kínai tűzijátékkereskedő minden Kínába és Holland-Indiába menő áruküldeménybe kis papírlapot tesz be. A papírlapon kínai, japán, maláj és angol nyelven ez az ige áll: „Jézus mondá: Én vagyok az élet kenyere.” Amikor a Brit- és Külföldi Bibliatársulat egyik képviselője meglátogatta, erre a papírlapra kapott egész szekrényre való levelet tudott mutatni neki. A levelek

írói közelebbi fölvilágosítást kérték arról a Jézusról, Aki ezeket a szavakat mondta. A kínai válaszképpen rendszerint János evangéliumának egy példányát küldi el, a maga személyes biznyságtételével, hogy mit jelentett ez az ige az ő élete számára.

**Isten dolgozik...** (Moody története.) Irta: Kovács József noszvaji ref. lelkipásztor, 16 oldal, ára: 28 fillér. A Bethánia kiadásában jelent meg a lelki ébredés újabkori története egyik legnagyobb vezérének ez a nagyszerű életrajza. A 100 évvel ezelőtt született Moody Amerikában, hatalmas keresztyén intézményeket alkotott, egész Angliát megrázta és felrázta igehirdetésével. Nagy gazdaságban áradt belőle az Istenben elrejtett élet ereje. Egész egyénisége valami teljesen eredeti és rendkívül vonzó. Kovács József füzeté élettelen mutatója meg Moody egyéniségét és világos betekintést nyújt munkájába. A füzet elolvasása gazdag élményt jelent. A füzet kapható a Bethánia könyvkereskedésében (Budapest, VIII. Gyulai Pál-u. 9.) és minden más evangéliumi könyvkereskedésben.

## Kimutatás.

a Magyarhoni Ág. hitv. Evang. Misszióegyesület pénztárába 1938. január 22.-től február 23.-ig beérkezett összegekről.

**Tagdíjak 1938-ra:** Ózdról Marcsék János 3 (1), Marcsék Jánosné 3 (1), Stark József 3 (1), Sopronból dr. Wiczián Dezső 3 (1), dr. Kneffel József 3 (1), dr. Kneffel Józsefné 3 (1), Szombathelyről Kirnbauer Lajos 3, özv. Ulreich Aladárné 1, Evang. Leányszövetség 3, Celldömölkéről Berzsenyi Janosits Miklós 3, Ludván Sándor 3, Budapestről Szelenyi Károly 3 (1), Mokry Eszter 3 (1), Horusitzky Henrikné 3 (1), dr. Éber Ferencné 3, Pintér Mária 3, dr. Zelenka Frigyes 3, Huszár Sámuelné 3, Kozma Gabriella 3, Koritsánszky Ottó 3, Falb András 3, Johnson Gisle 3, Bezegh Sámuelné 1, özv. Vásárhelyi Dezsőné 3, Szuhovszky Gyula 3 (1), Zenovics Karolin 3, Végh Emilia 3 (1), Németh Károly Lébény 3 (1), Tóth Aladár Nemeshany 1, özv. Kovács Sándorné Körmenicz, Zalatnay Ottó Kispeszt 3, Zászkaliczky Pál Fót 1, Wallrabenstein Jakab Budakeszi 3, Lukácsy Dezső Tét 2, Mezőberényi

II. ker. egyház 3, Mihalovics Sámuel Bér 3, Magyar Géza Szák 3, özv. Brooser Mórincné Albertfalva 3, özv. Kovács Pálné Székesfehérvár 1, Ujmalomsoki ev. egyház 3 (1), Rác Sándor Meszlen 3 (1), özv. Soltész Gyuláné Nyíregyháza 3 (1) P.

**1937-re:** Ifj. Luther Szövetség Ózd 3 (1), Bikfalvy Miklósné Galgagyörk 3, Büki Jenő Mekényes 3 (1), Nyíregyházai fiókegylet tagdíjrészesedés 27.37, Budapestről dr. Varsányi Mátyás 3 (1), Horváth Árpádné 3, di. Gléria Antal 3 (1), Mészáros Lászlóné Kispeszt 4 P.

**Offertórium:** Ózd 8, Kiskőrös 10, Galgaguta 2.41, Békési egyházmegye 23.64, Egyházaskozár 1.27, Cegléd 5.48, Mezőberényi II. ker. ev. egyház 6, Balassagyarmat 18, Szeged 22.45, Csanádalberti 4.40, Szentés 3.80, Hódmezővásárhely 14, Csepel 2.54, Battyány 3, Nagybánhegyes 6.30, Magyarbánhegyes 2.20, Makó 4.94, Pítvaros 3, Nagylak 1, Nagyrév 1.40, Mezőhe-



gyes 2, Ambrózfalva 1.86, Fót (vetítés) 6.55, Hüttl Ármin tanítványai Buda 10, Budapest Üllői-u. külm. óra 23.58, Nyíregyházi fiókegyelet ünnepei (részesezés) 24.73 P.

**Vapaavuori és Kunos misszionáriusok körútja alkalmával:** Kispeszt 21.04, Fót 10, Tét 9.12, Tiszaföldvár 23.40, Szentes 30.05, Szeged 44.48, Pityvaros 10.64, Erd 9, Szarvas 40, Győr 65.85, Nagylak 21.22, Csorvás 10, Makó 14.90, Nyíregyházi fiókegyelet 81.01, Hatvan 13.55, Kispéckajár 9, Felpéc 7.05, Cegléd 20.96, Budapest-Angyalföld 40, Nagytarcsa 9.13, Gödöllő 7, Veszprém 15.89, Mezőhegyes 18.20, Battonya 19, Gérce 6.65 P.

**Adományok:** Sopronból dr. Wiczián Dezső 6, Asboth Nővérek 1, dr. Kneffel József 2, Győrből özv. Meiber Józsefné 1, Balla Erzsébet 1, Király Gizella 1, Nádorvárosi hívő 2, Salamon Julia 2, Lébényből Baranyai Mária 2, Laparusító 0.44, Esztergomból Kőszeghy Károlyné 1, Kurinszky Vilmos 1, Kispestről özv. Popelka Béláné 1, Brandtner Pál 1, özv. Józsa Lászlóné 1, Márkus Pálné 1, Kiskőrös Pivarcsi Pál 1, Litavszky János 1, Adám Antalné 1, Salgótarjánból Gábler Edit 1, Medzichradzky Márta 1, Budapestről Trenka Tamásné 2, özv. Both Jánosné 1, Nyeste Mihályné 1, dr. Szteloh Aladár 1, Links Pál 1, Mocsári Jenőné 2, Johnson Gisle 1, Koritsánszky Ottó 1, Kaszai Mária 1, Lengvári Julia 1, Galbács István 1, Zenovics Karolin 5, Érdi nőegylet 15, Hatvani nőegylet 10, Cegléd 10, Tompa László Boba 1, Kiss Ferenc Szeged 2, László Károly Jánosné 0.50, Csepregi Sándor Celldömölk 1, Mayer Oszkár Bőny 1, özv. Rothfuchs Jánosné Tokaj 1, Hornyik Józsefné Miskolc 1, Ulrich István Kötse 1, Ilauszky Sámuel Budakeszi 1, özv. Ulreich Aladárné Szombathely 1, ifj. Marton Károly Kemeneshőgyész 1, Csapó István Ujmalomsok 1.50, vitéz Mózi Istvánné Oroszvár 1, ifj. Hovai Jenő Balassagyarmat 1, Borsitczky Károly Pest-

szentlőrinc 1, Mezőberényi I. ker. egyház 8, Hell Erzsébet Alberti-Irsa 25, Dadó Erzsébet Pécs 1, Nagy Lajos Szentantalfa 1, özv. Vincze Károlyné Debrecen 1, Menyhár István Keszthely 1, Tóth Sándor Székesfehérvár 1, Ondrik András Acsa 3 P.

**Perselygyűjtés:** Ózdról Stark Gizella 2.04, Stark József 3.44, Marcsék Jánosné 3.52, Lébényből Kovács Irma 1.71, Stinner Mihály 1.11, Sipos Ferenc 1.18, Tóth József 1.24, Szebik György 3.80, Tóth Mihály 1.50, Kiss Lajos 1.22, Budapestről Lang Lajos 5, Bezegh Sámuelné 10.45, Horvitzky Henrikné 11, Klementisz Zoltán Erdőkürt 2.50, Egyházaskozár (imaóra) 11.90, Mogyoród 2.50, Láng Lajosné Csákvár 11, Börcs 1.90 P.

**Gyermekszövetség gyűjtése:** Körmen 6, Kispeszt 12.78, Nagybánhegyesi gyermekelődás 32.74, Egyházaskozár 2 P. **Bélyegért** Lacher Sándor tanítványai Sárvár 10, Szentgót-hárd 16.30, Felpéc 8.52, Körmend v. Somogyi Béláné útján 2.44, Zsedény 3.32, Uraiujfalu 4.32, Arnót 7.34. Soltvadkert Szakács László tanító útján 12, Győr 7.70 P. **Nyomdahiba helyreigazítás.** Meszlen 18.06 P.

**Finn misszióra:** Klauser József Győr 0.50 P. Helyesbítés Celldömölk Gyer. Szöv. 20.80 P. Az afrikai orvosmisszióra kötszerre Budapest-Angyalföld 15 P.

**Kínai misszióra:** ifj. Grábner János Martonvásár 2, Győr Diákszövetség 5 P.

**Christananda missziójára:** Kovács Ilona Bánszállás 3.14 P.

**Luther-szoborra:** Tiefbrunner Karolin Sopron 1 P.

**Népfőiskolára:** Trenka Tamásné Budapest 1 P.

**A cél megjelölése nélkül küldött** Zátrok Nelli Dombóvár 1, Horváth Elekne Mihályi 1, Glatz József Rákosszentmihály 17.60, Csikostóttói lelkési hivatal 1.10 P-t. Amennyiben ezekre vonatkozólag külön értesítést nem kapok, ez összegeket adományként könyveim el.

Szeretettel kérem a tagokat és hittestvéreket, hogy a szelvényen megírni szíveskedjenek, mily címen: tagdíj, offertórium, adomány vagy előfizetés címén könyvelendő el a küldött összeg. — Az Úr áldó kegyelme legyen velünk!

Budapest, 1938. február 22.-én.  
Csekkszám: 16.188.

*Rimár Jenő pénztáros,*  
XIV. Gizella-ut 28. fsz. 1  
Telefon 2-97-189.